

SUGESTII DE ACTIVITĂȚI EDUCATIVE

😊 Astazi vom începe programul cu un moment de mișcare în limba engleză; deoarece noi știm să numărăm în engleză. Cu ajutorul unui cântec, vom număra de la 1 până la 5.

https://www.youtube.com/watch?v=u3L5Tk8_74c

DENUMIREA ACTIVITĂȚII ȘI DOMENIUL DIN CARE FACE PARTE:

„Vechea cameră cu jucării” -Domeniul limbă și comunicare și Domeniul Științe (activitate matematică)

DESCRIEREA ACTIVITĂȚII:

Activitate de educare a limbajului în care se lecturează povestea „Vechea cameră cu jucării”. La finalul poveștii, se pot pune întrebări despre conținutul poveștii: Cum se numește povestea? Cine este personajul principal? Ce a văzut Iza în spatele ușii? etc.

Activitate matematică – Cu ajutorul părinților trebuie să desenați pe o foaie albă diferite forme geometrice sau, poate le aveți prin casă. Mai aveți nevoie de un vas cu făină de mămligă în care cu degețelele trebuie să faceți forma geometrică care este pe foaie. (Anexa 1).

MATERIALE: foaie albă, culori, vas pentru făină, făină de mămligă

Inspector pentru educație timpurie: Trifan Irina Mihaela

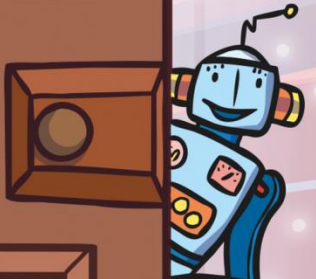
Director: Vultur Ioana Mihaela

Profesor învățământ preșcolar: Ghidiu Alexandra Claudia

A TWINKL ORIGINAL

Vechea
cameră

cu
jucării

Iza și mama ei urmau să doarmă la bunica Mirabela în weekend. Iza era încântată, pentru că nu mai dormise niciodată în casa altcuiva până atunci și, în plus, la bunica erau o mulțime de camere noi de explorat. Urcă scările, în căutarea dormitorului pregătit pentru ea.

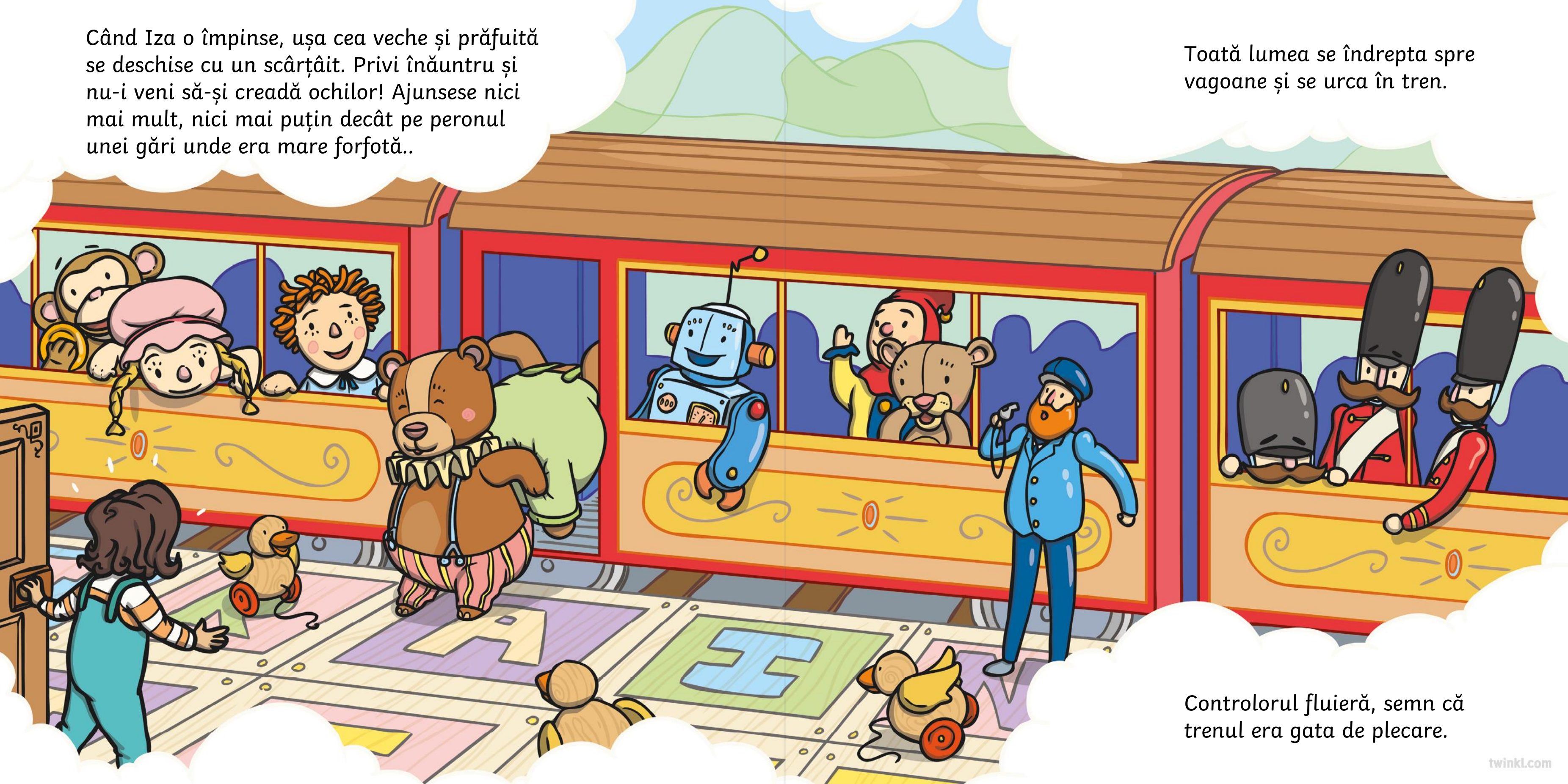
Iza mergea de-a lungul holului, când... văzu o ușă de lemn cu un căluț sculptat pe ea.
- Oare ce o fi în spatele ei? se întrebă fetița.

Iza se apropie și răsuci încet mânerul.

Când Iza o împinse, ușa cea veche și prăfuită se deschise cu un scârțâit. Privi înăuntru și nu-i veni să-și creadă ochilor! Ajunsese nici mai mult, nici mai puțin decât pe peronul unei gări unde era mare forfotă..

Toată lumea se îndrepta spre vagoane și se urca în tren.

Controlorul fluieră, semn că trenul era gata de plecare.

Peronul se goli și Iza privi cum trenul se pierdea în depărtare.

- Tu nu mergi? o întrebă o voce gravă, dar blândă care venea din spatele ei.

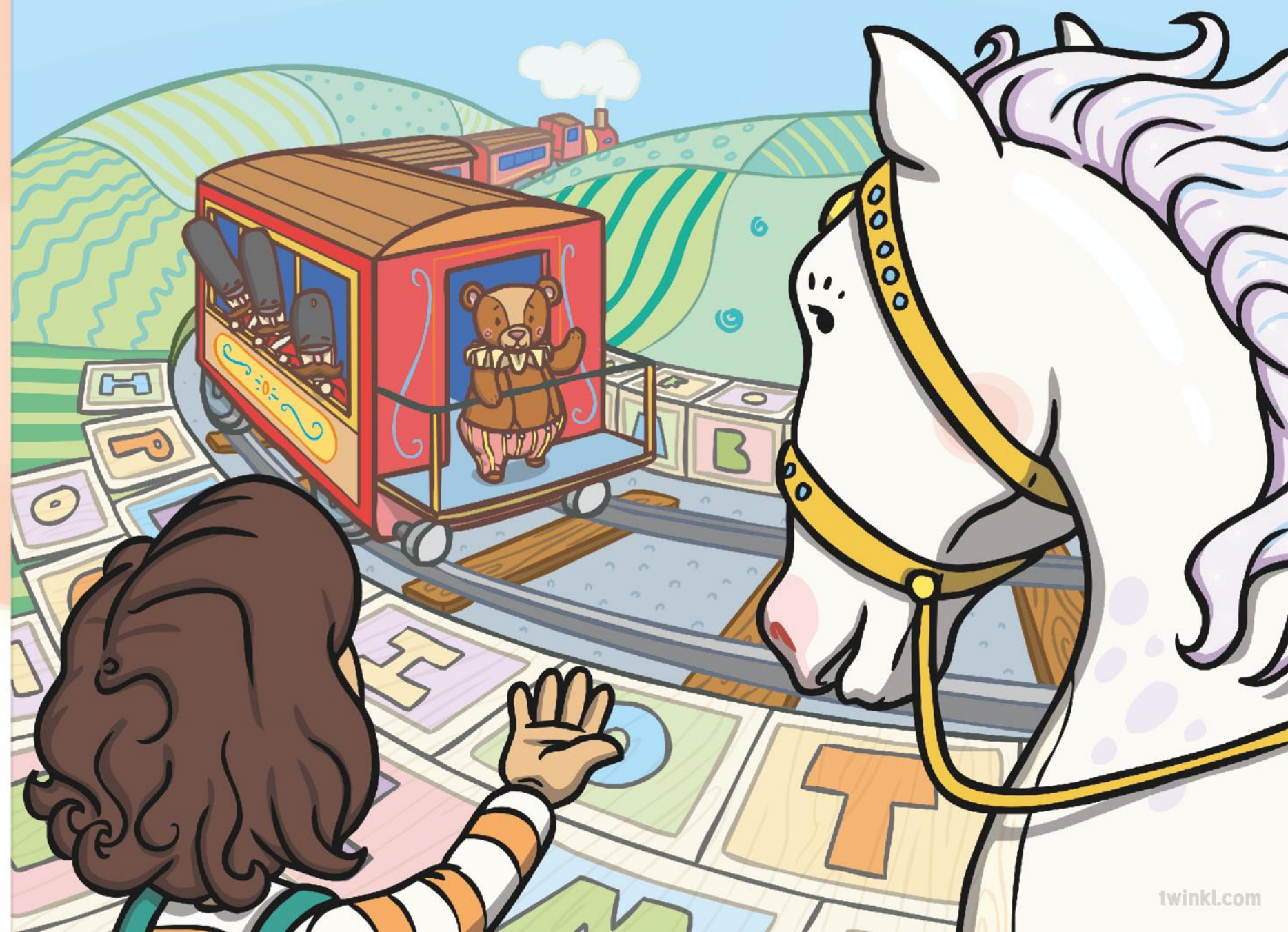
Iza se întoarse și, ce-i fu dat să vadă? Era cel mai frumos cal alb pe care îl întâlnise vreodată!

- Unde merg cu toții? îl întrebă fata.

- Astăzi este ziua de deschidere a Teatrului mare, spuse calul. Balerinele din cutia muzicală au pregătit un spectacol cu totul și cu totul special și suntem toți invitați.

- Vai, dar acum am pierdut trenul! spuse Iza cu tristețe.

- Poate că te-aș putea ajuta eu, se oferi calul cu amabilitate.
Și eu am un lucru foarte important de făcut pentru marea deschidere, dar am destul timp pentru a te lăsa întâi pe tine.

Căluțul se aplecă, pentru a o invita pe Iza să urce.

- Îți mulțumesc, îi spuse fata în timp ce urca în șa. Apropo, eu sunt Iza.

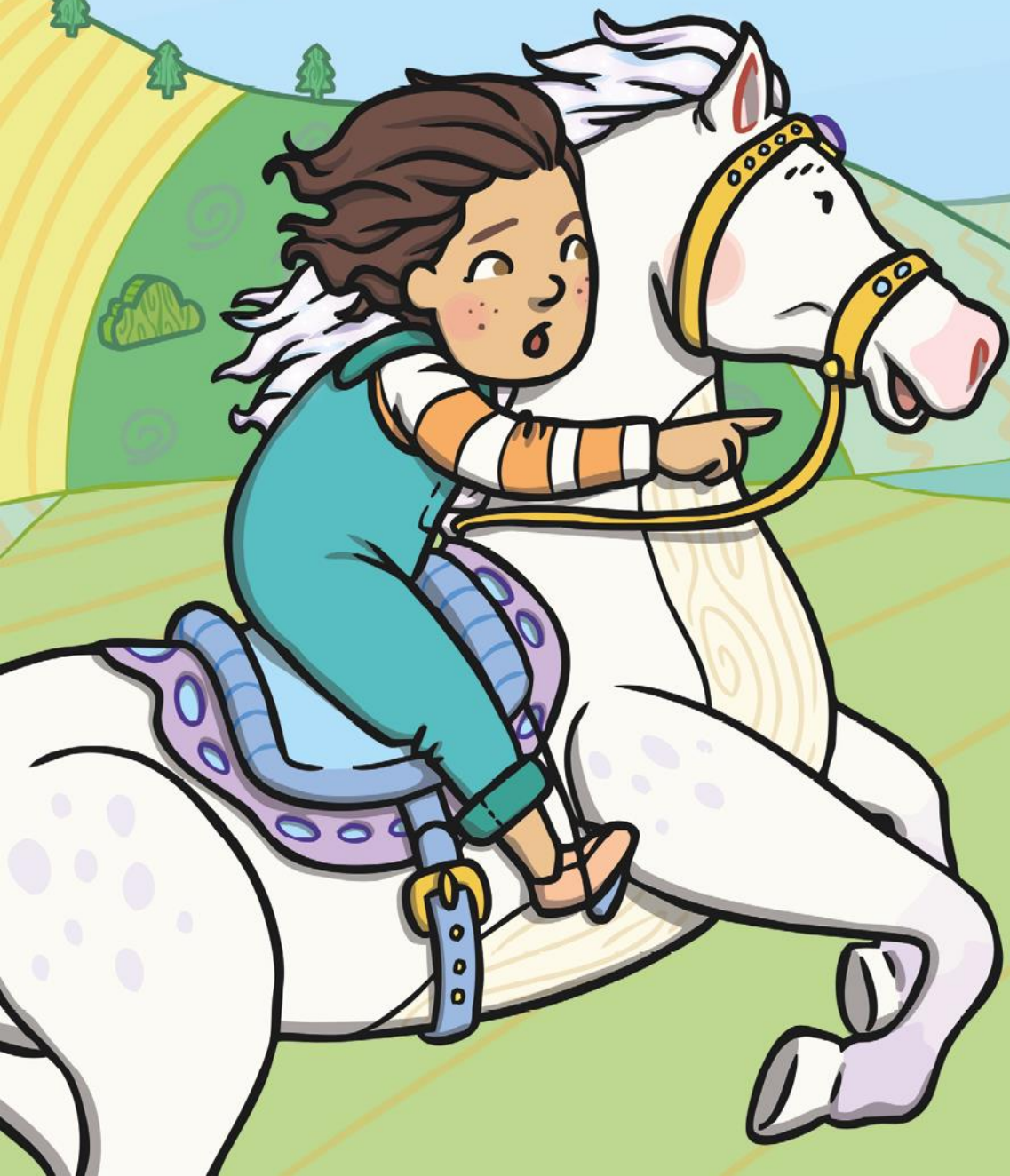
- Numele meu este Fulger, spuse calul. Și sunt onorat să te plimb.

Iza și Fulger vorbiră și râseră tot drumul, în timp ce galopau de-a lungul câmpiilor, spre teatru.

- Uite acolo, spuse Iza. Trenul!

- De ce s-a oprit?

- Hai să mergem să aruncăm o privire, spuse Fulger.

Trenul era oprit și unii dintre pasageri coborâseră din vagoane.

- Este vreo problemă? îi întrebă Fulger când se apropiară.

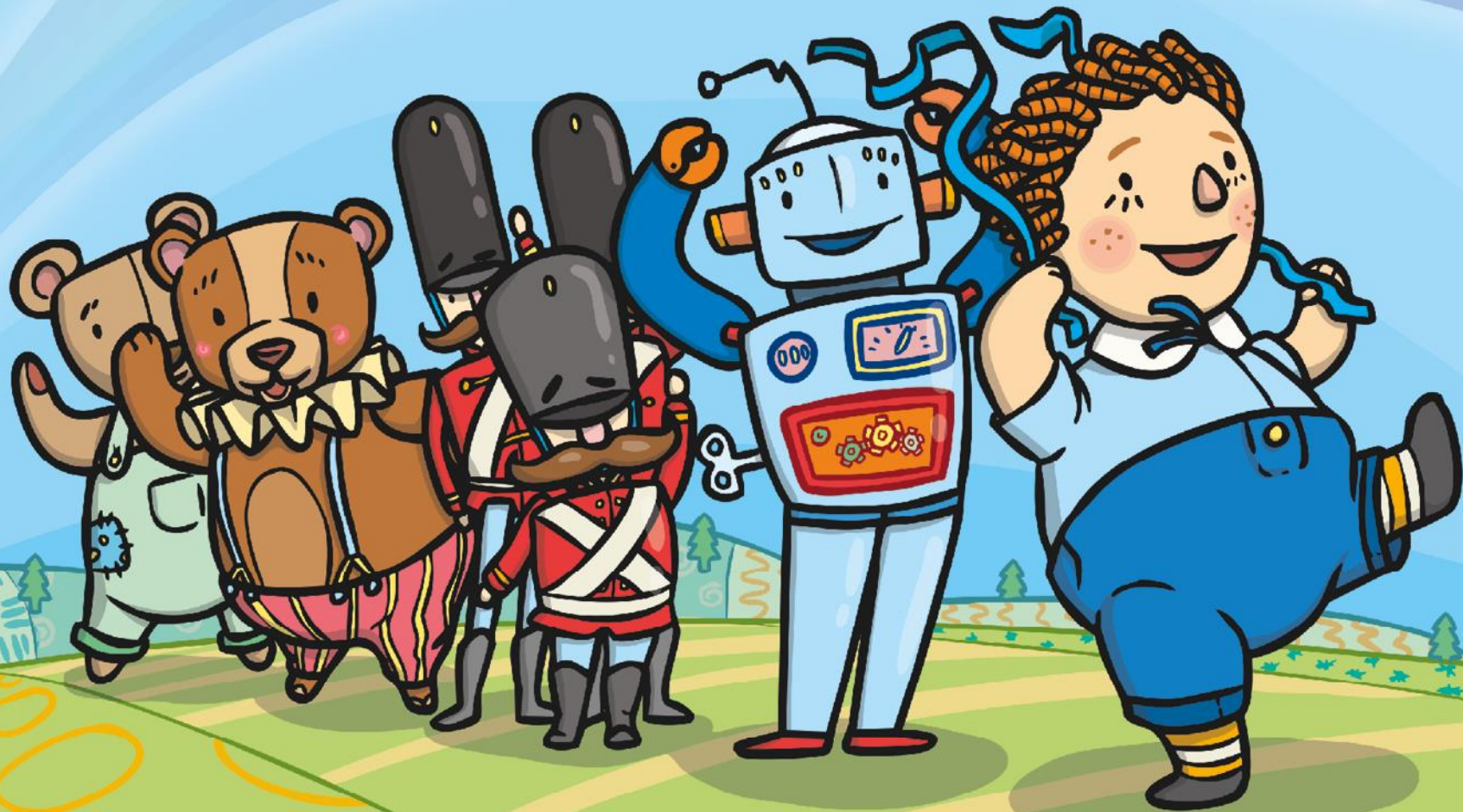
- Podul s-a dărâmat peste calea ferată, spuse controlorul. Dacă nu reușim să dăm cuburile la o parte cât mai curând, vom pierde cu toții marea deschidere!

Fulger se opri și Iza descălecă.

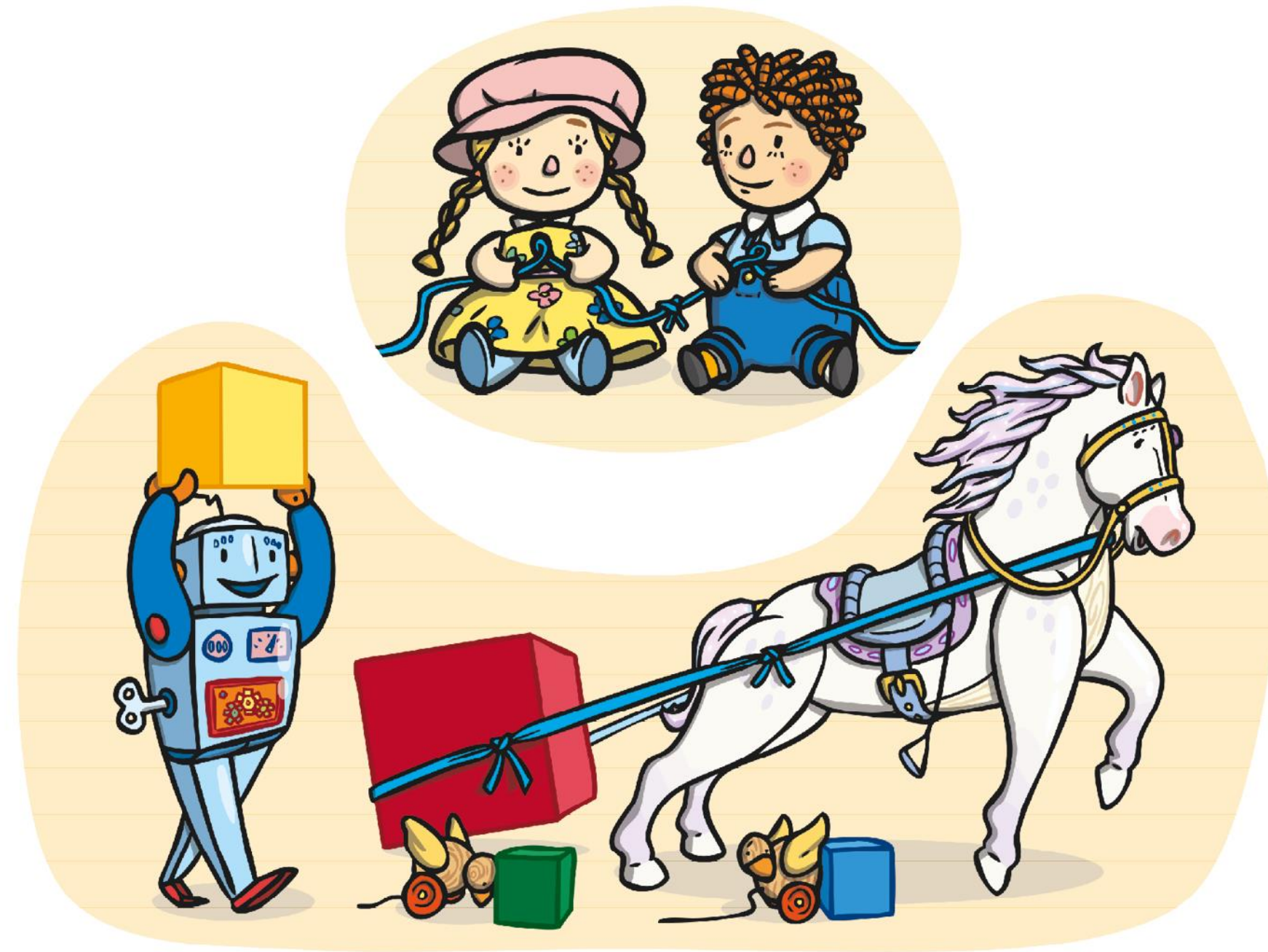
- Putem îndrepta lucrurile, dacă lucrăm ca o echipă, spuse ea cu încredere. Are cineva vreo sfoară?

- Am putea folosi aceste panglici, spuse o păpușă.
- Eu pot să ridic cuburile, spuse robotul de tinichea.
- Și noi putem ajuta, spuseră soldații de jucărie.
- Și noi! fură de acord urșii.
- Perfect! spuse Iza. Cred că am un plan.

Se puseră cu toții pe lucru: legară panglicile una de alta și le petrecură apoi pe după cuburi.

Fulger și robotul de tinichea traseră cele mai grele cuburi de pe șine, în vreme ce rășuștele le împinseră pe cele mai mici.

Jucăriile formează un rând lung și încep să își dea cuburile din mână în mână, în timp ce cântau un cântecel vesel.

Să muncim împreună e chiar important.
Lucrul în echipă e atât de amuzant!

Nu peste mult timp, șina fu eliberată și cuburile fură clădite unele peste altele, alături de ea.

- Voi trimite un mesaj către echipa mea, spuse controlorul.
După marea deschidere, vor reconstrui podul cât ai zice pește!

- Marea deschidere! strigă un ursuleț. Dacă vrem să ajungem la timp, trebuie să ne grăbim!

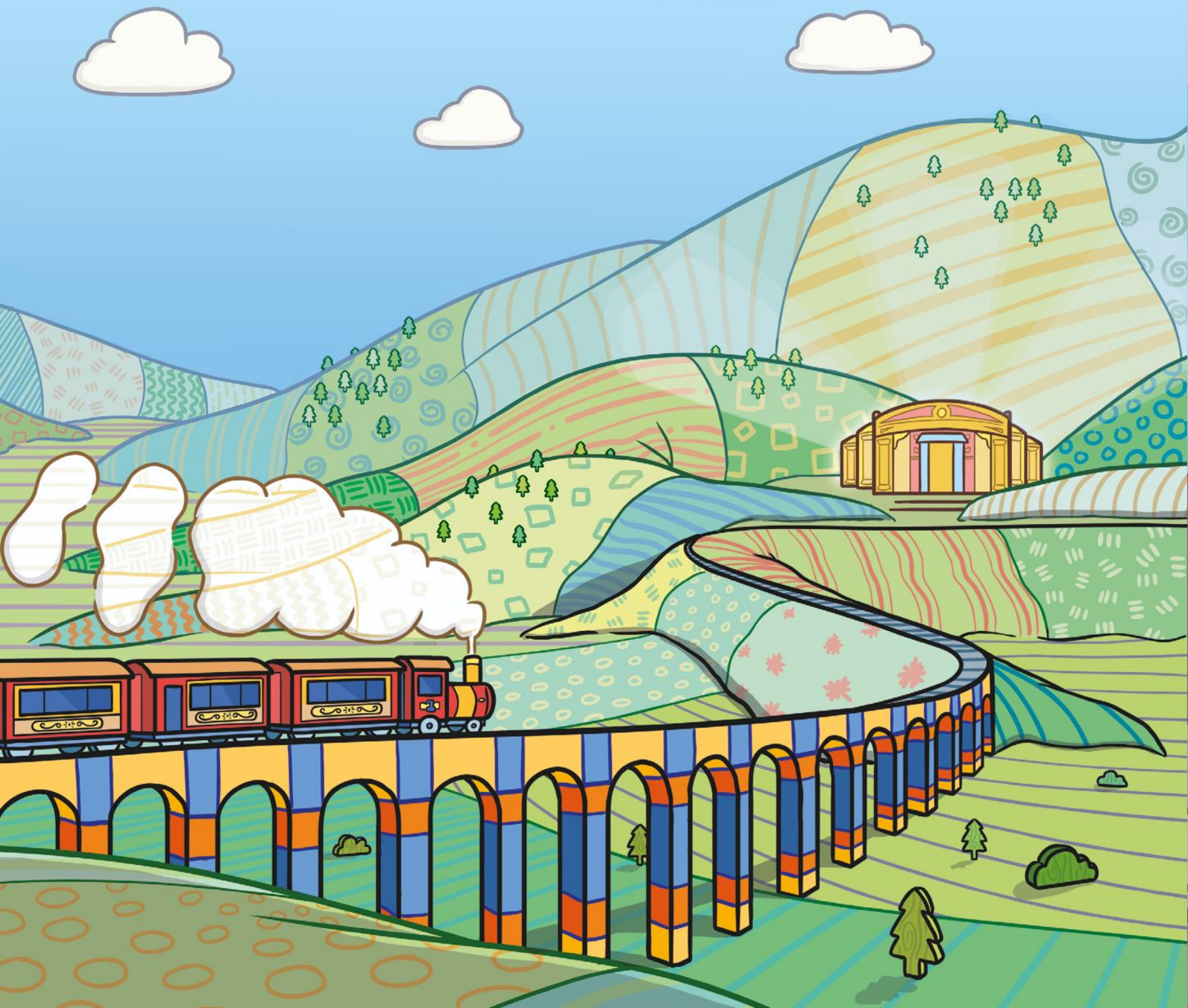
Pasagerii urcară în tren,
iar controlorul fluieră.

- Aș putea lua trenul mai departe, îi propuse Iza lui Fulger.
În felul acesta, vei avea destul timp să-ți duci la bun sfârșit
acea misiune importantă.
- Bună idee, zâmbi Fulger.

Calul porni în galop, luând-o pe scurtătură peste câmpie.

Trenul își continuă drumul, pufăind și toți pasagerii scoteau chiote de bucurie în timp ce se îndreptau spre teatru.

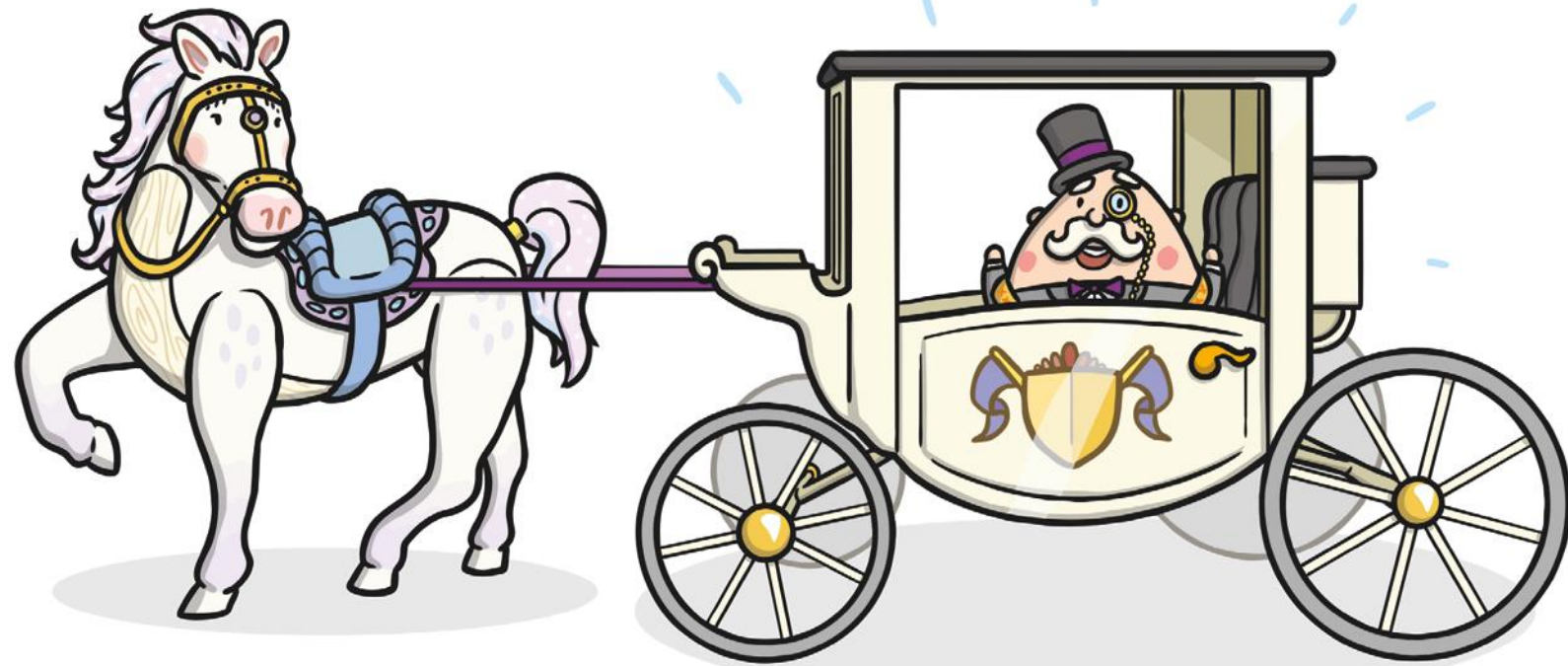

Iza și jucăriile ajunseră la o mare de oameni adunată lângă teatru. În fața uși era o panglică roșie și toată lumea vibra de nerăbdare. Se auzi sunetul unei trompete, apoi se făcu liniște.

Iza fu tare surprinsă când îl văzu pe Fulger trecând prin fața mulțimii, trăgând după el o trăsură elegantă, în care se afla primarul.

- Uau, aceasta chiar este o misiune importantă! își spuse ea.

Primarul Hopa-Mitică tăie panglica cu o foarfecă uriașă, iar mulțimea aplaudă.

După ce intrară cu toții, balerinele din cutiile muzicale urcară pe scenă și făcură câteva piruete și salturi grațioase.

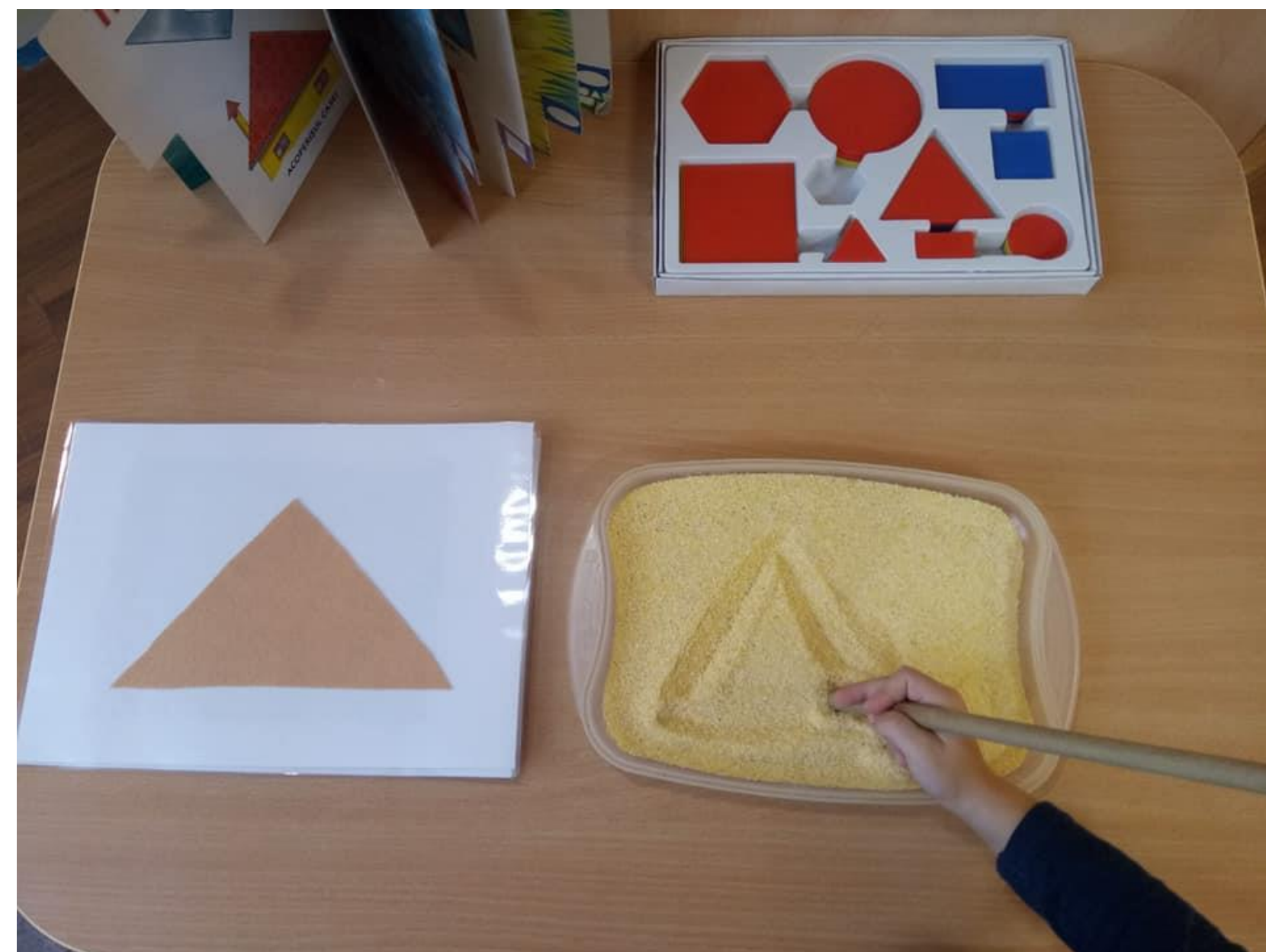
În clipa următoare, Iza auzi o voce cunoscută.

- E ora prânzului, spuse mama, care apăruse în cadrul ușii. Ți-am scos din valiză tableta, poate că vrei să te joci pe ea după aceea.

- Pot mai bine să mă întorc tot aici, mamă? Te rog! spuse Iza.

- Sigur că da! Și eu adoram să pornesc în aventuri cu Fulger! îi spuse mama zâmbind și îi făcu cu ochiul.

Anexa 1